

vel a középpontjában — a gyakorlati műveltséget adó intézmény. A mai polgári iskolát is félig népművelő, félig előkészítő iskolának kell tekinteni a statisztika valómása alapján, mert növendékeinek több, mint egyharmadrésze gyakorlati pályára megy, a többi (főként leány) önzetlen képzést folytat benne. Ezért a polgári iskolának át kell alakulnia formálisan képző középiskolává, hogy az ipari, kereskedelmi mezőgazdasági és tanítóképzős irányban quadrifurkáló liceum alapiskolája legyen.

Ezt az elképzelést pályaválasztási, tantervi, tanárképzési és pénzügyi szempontból is hízagmentesen végiggondolja Padányi elmélyedő tanulmánya.

Sajtóreflexióként azonnal hozzáfűzhetjük, hogy a legéletrevalóbb az a megoldás lenne, amely egységes alsó négy osztály után engedné meg a pályaválasztás, döntést és amely a nemzetmívelők népes táborának az elemi iskolai tanítótól a az egyetemi tanárig, a hivatásos leventeoktatóktól a katonatisztekig, valamennyi nemzetvédelmi tisztnek egységesebb és méltányosabb megbecsülését jelentené anyagi szempontból is.

Oktatási tekintetben a szerzőnek sok jóslata bizonyára megvalósul, hasznos is lenne, de minden iskola elsőrendű kötelessége a nevelés. Minden iskola jó, ha emberre, erkölcsös magyarré neveléi növendékeit.

Nagyon üdvös dolog, hogy Padányi kartársunk hangot ad a nevelői rend elmékedésének. Kívánjuk, hogy messze hangozzék a szava.

Bartos Imre dr.

Dr. Zimándi Piusz: Magyar olvasmányok tárgyalása az alsó osztályokban Gödöllő, 1941.

Külön tanári egyéniség nyilatkozik meg ebben a munkában, mely 4 évi munka eredményeképpen jött létre. Nem hoz falrengető új dolgokat, de nem is akar. Vallja, hogy az értékes tamási egyéniség az, amely a magyar irodalom tanításainak rendkívüli nehézségeit egyedül képes megoldani. A magyar tanítás nyújtotta feladatokkal tisztában van, sőt a rávonatkozó széleskörű szakmunkák ismeretével a ma divatos, mindenképpen módszeretű felfogással szemben őszinte és bátor álláspontot képvisel, amikor azt olykor-olykor nagyon is erőltetettnek (pl. „a mindenáron való ráhangolás“) találja.

A szerző a megfelelő szempontú olvasmánykiválogatás után, az olvasmány tulajdonképpeni tárgyalásával, majd pedig a beszámolóval foglalkozik behatóbban nagyon helyes módszeres elvek fenntartásával és hangsúlyozásával. Érdekkeltésstílus-, műfaji fogalmak-, irodalomismeret-, írók életrajza-, magyarságismeret-, népismeret-, házi olvasmányról szóló fejezetek a két előbbi szempont tárgyalásából logikusan következnek.

Az egyes fejezeteket jó érzékkel megválogatott és megfelelő példákkal — ügyes feldolgozásban illusztrálja.

Különösen a beszámolás című fejezet diákdolgozatokban nyújtott példái érdekesek, mert hiszen csillogó eredményeikben a kiváló tanári munkát dicsérik.

Egytel több munka bizonyítja, hogy a nevelői egyéniség mindig megtalálja a módszerek sikamlós útvesztőiben az utat a növendék lelke felé, aki háláját bontakozó értelme üde hajtaiban fejezi ki. Kezdő tanárok e munkát nagy haszonnal forgathatják.

Madácsy László.